

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 526/2026
06.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Јовице Ковачевића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Зрењанину КВ 24/26 од 19.01.2026. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ2 294/26 од 05.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 06.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Јовице Ковачевића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Зрењанину КВ 24/26 од 19.01.2026. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ2 294/26 од 05.03.2026. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Зрењанину КВ 24/26 од 19.01.2026. године одбачен је захтев за понављање кривичног поступка за опозив условне осуде окривљеног АА због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ, окончаног правоснажном пресудом Основног суда у Зрењанину Кв.363/25 од 27.08.2025. године, која је постала правноснажна дана 30.09.2025. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду КЖ2 294/26 од 05.03.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против решења Основног суда у Зрењанину КВ 24/26 од 19.01.2026. године.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Јовица Ковачевић поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде закона из члана 74. ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање и да одложи извршење казне затвора.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења истог истиче повреду закона из члана 74. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, наведену повреду закона бранилац окривљеног истиче у односу на пресуду Основног суда у Зрењанину Кв 363/25 од 27.08.2025. године, којом је усвојен захтев за опозивање условне осуде, а у односу на коју правноснажну одлуку није поднет захтев за заштиту законитости, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног, у овом делу, оценио недозвољеним.

Поред наведеног захтевом се истиче и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, али у образложењу наведене повреде се наводи да, околност да је окривљени накнадно у целости испунио своју обавезу представља нову чињеницу у смислу члана 473. став 1. тачка 3) ЗКП, на основу које се кривични поступак може поновити.

Како, дакле, бранилац окривљеног у поднетом захтеву, као разлог побијања правноснажних решења, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на повреду одредбе члана 473. став 1. тачка 3) ЗКП, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу, оценио недозвољеним.

Такође, у образложењу захтева се указује и на повреду одредбе члана 547. став 2. ЗКП наводима да бранилац никада није добио позив на рочиште за опозивање условне осуде које је одржано дана 27.08.2025. године, иако је био бранилац окривљеног у поступку у коме му је изречена условна осуда, а која повреда не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу

због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Јовице Ковачевића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић